

Zondag 28 april: de aankomst!

De start van de kindervakantieweek: voor sommigen de eerste keer, voor anderen was het na lang wachten eindelijk weer zover! Vanaf half 11 kwamen de eerste kinderen en hun ouders binnendruppelen, waarna het feest kon beginnen. Terwijl de ouders kletsten en wachtten op een gesprek met de coördinatoren, waren de kinderen druk bezig met het maken van hun naambuttons, Pippi-kousen maken en het spelen van allerlei spelletjes. Goed om te zien dat de kinderen snel en leuk met elkaar aan het spelen waren. Rond 13u begonnen de magen hier en daar wat te knorren. Aangezien de laatste ouders rond die tijd vertrokken, konden we met de lunch beginnen. Na de lunch kwam Pippi Langkous ons welkom heten in haar huis. Wat was ze blij om zo veel nieuwe vrienden en vriendinnen te leren kennen. Alle namen in één keer onthouden was echter wel lastig. Ze deed erg haar best, maar het lukte haar niet om alles in één keer te onthouden. Pippi stelde daarom voor om allerlei verschillende kennismakingsspelletjes te doen, zodat we elkaars namen zouden leren. In wisselende groepen werden kinderen bijvoorbeeld “weg gezept”, moesten ze raden welke naam van een kind of stafid ze op hun rug hadden hangen (Wie ben ik?) en haalden ze in teams allerlei acrobatische toeren uit om zoveel mogelijk punten te verdienen voor hun team. In het begin

was het even inkomen, maar uiteindelijk werden opdracht zoals “zorg ervoor dat jullie met 4 personen twee buiken, een neus, een oor en een onderbeen de grond hebben” heel snel uitgevoerd. Nu iedereen elkaars namen beter kenden, kon er nog even vrij buiten gespeeld worden. Nieuwe vriendschappen werden gesloten op het voetbalveld, op het slingerparcours in het bos, boven het monopoly-bord, aan de tafelfuotbaltafel en bij verstoppertje in het bos. Na het horen van de eet-bel, kwamen alle kinderen naar de eetzaal gesneld. De kookstaf had lekkere spaghetti gekookt. Pippi was alleen haar bestek kwijt, waardoor de spaghetti met scharen gegeten moest worden. Hoewel bij sommigen de spaghetti op hun neus en voorhoofd belanden, bleken anderen hier toch best handig in te zijn. Het lekkere eten maakte Pippi echter heel slaperig en tot schrik van meneer Nielson viel ze op de bank in slaap, terwijl alle wekkers nog in het bos verstopt lagen. Gelukkig kon hij de kinderen te hulp vragen, die vliegensvlug de wekkers gevonden hadden en Pippi konden wekken. Als afsluiting konden we nu met z'n allen nog buskruit spelen, zodat iedereen lekker moe naar bed zou gaan om snel in slaap te vallen. Of dit gelukt is, horen jullie morgen.

